

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/277/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113229936
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113229936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu W., zastúpeného U. proti žalovanej G., o zaplatenie 1.530,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. septembra 2014, č.k. 15C/202/2013-70, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku II. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku III. o trovách konania **z r u š u j e a v e c v r a c i a** v napadnutej časti okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom 04. septembra 2014, č.k. 15C/202/2013-70 okresný súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 1.332,93 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 68,64 Eur od 22.10.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 95,02 Eur od 24.11.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 176,26 Eur od 23.12.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 126,78 Eur od 26.01.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 89,34 Eur od 25.02.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 89,28 Eur od 30.03.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 93,83 Eur od 26.04.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 94,80 Eur od 25.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 61,27 Eur od 25.06.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 47,41 Eur od 26.07.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 390,30 Eur od 19.08.2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V zostávajúcej časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu 1.530,03 Eur s príslušenstvom, žalobu zamietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení okresný súd uviedol, že žaloba bola podaná dôvodne v časti nezaplatennej ceny za poskytované služby, teda v časti sumy 942,63 Eur a tiež v časti zmluvnej pokuty 390,30 Eur vo výške mesačných poplatkov za nedodržanú dobu viazanosti. Skúmal, či zmluvou dohodnutá zmluvná pokuta (čl. 10.2 VOP) nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a dospel k záveru, že tomu tak nie je, pre prípad porušenia zmluvných podmienok je možné takúto sankciu dojednať, účastníkmi dojednaná zmluvná pokuta je primeraná porušeniu zmluvných podmienok, doby viazanosti, ktorých sa žalovaná nepochybné dopustila. Za nedôvodnú súd považoval žalobu v časti zmluvnej pokuty za poskytnuté technické zariadenie, preto v tejto časti bola žaloba zamietnutá. Takúto sankcia vôbec nebola medzi účastníkmi dohodnutá, ak žalobca opieral svoj nárok o bod 11.1 VOP, neuviedol, akým konkrétnym spôsobom mu mala žalovaná škodu spôsobiť. Zo zmluvných podmienok vyplýva, že poskytnuté technické zariadenie zostáva vlastníctvom žalobcu, pričom žalovaná má iba povinnosť pri zániku zmluvy takéto zariadenie žalobcovi vrátiť. Takýto nárok si však žalobca neuplatnil. Nakoľko žalovaná nezaplatila dlžnú sumu za poskytnuté služby v lehote splatnosti, dostala sa do omeškania a žalobca má nárok na úrok z omeškania. Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z jednotlivých dlžných súm dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých faktúr, keď vychádzal z výšky

základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá bola v rozhodnom období 1,50 %, 1,25 %, resp. 1,00 % ročne. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak mal len čiastočný úspech. Vec právne posúdil podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 488, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Loading...

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bola vo zvyšnej časti jeho žaloba zamietnutá a proti výroku o trovách konania. Uviedol, že žalovaná uzavrela na základe objednávky služieb zmluvu o pripojení s tým, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky na poskytovanie služby MAX spoločnosti W., a.s. Poukázal na znenie všeobecných podmienok, z ktorých vyplýva, že spoločnosť W. a účastník zodpovedajú za škody nimi spôsobené v dôsledku zavineneho porušenia povinnosti uvedenej v zákone, v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Zastáva názor, že z predloženého odovzdávajúceho protokolu je zrejmé, že žalovanej dodal a táto prevzala zariadenie set-top-box, IP telefón a ATA prevodník dňa 16.09.2010. Žalovaná porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zmluvy a zo všeobecných obchodných podmienok tým, že nezaplatila za dodané služby. Na základe tohto bol potom nútený odstúpiť od zmluvy, čím žalovanej vznikla povinnosť vrátiť navrhovateľovi zariadenia, ktoré od neho na využívanie služieb prevzala. Žalovaná svoju povinnosť nesplnila, zariadenia nevrátila, čím mu vznikla škoda. Pri určení výšky škody vychádzal z ceny zariadenia uvedenej v objednávke služieb 115,10 Eur, 23,60 Eur a 58,90 Eur. Služby, ktoré poskytol vo zvýhodnenej cene, žalovaná využila, nezaplatila za ne dojednanú cenu, nedodržala dohodnutú dobu viazanosti a navyše si ponechala zariadenie, ktoré si od neho prenajala. Z tohto dôvodu žiadal okrem ceny za poskytnuté služby zaplatiť aj škodu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že mu nevrátila zariadenia. Právne ju kvalifikoval ako zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 79 O.s.p., v zmysle ktorého nie je účastník povinný vec právne kvalifikovať a zároveň súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou. Na základe tohto mohol súd v danom prípade posúdiť nárok navrhovateľa na úhradu žalovanej sumy ako nárok na náhradu škody. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že vyhovie návrhu v plnom rozsahu, resp. ho zruší a vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pokiaľ sa jedná o nepriznanie trov konania, žalobca odôvodňuje svoje odvolanie poukazom na Ústavu Slovenskej republiky. Obsahom základného práva na súdnu ochranu je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má právo na náhradu trov, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s uplatnením práva na súde. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a takúto odchýlku náležite odôvodniť. Domnieva sa, že má nárok na uplatnené trovy konania a trovy právneho zastúpenia v plnej výške podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keďže by mal mať vo veci plný úspech. V prípade, ak by sa odvolací súd s odvolaním v zamietnutej časti nestotožnil, má za to, že má nárok na náhradu účelne vynaložených trov, a to pomerne k úspechu v predmetnej veci. V danom prípade nebol dôvod na nepriznanie požadovaných trov konania (súdny poplatok vo výške 91,50 Eur) a trov právneho zastúpenia podľa úspechu v pomernej časti, ak návrhom bol uplatnený nárok na zaplatenie sumy 1.530,03 Eur, pričom priznaných bolo 1.332,93 Eur spolu s úrokom z omeškania. Miera úspechu žalobcu je vo výške 87,12 % a miera úspechu žalovanej je vo výške 12,88 %. Miera úspechu žalobcu vo veci je 74,24 %. Z uvedeného je teda zrejmé, že mu vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania a trov právneho zastúpenia nevyhnutne potrebných na dosiahnutie úspechu vo veci. Nevidí dôvod nepriznať mu náhradu trov konania po zohľadnení pomeru úspechu vo veci, a to z dôvodu, že žalovaná si bola vedomá existencie svojho záväzku, na čo bola upozornená. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2012, sp. zn. 6Co/122/2012-63 a žiadal priznať plnú náhradu ním vyčíslených trov konania.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Krajský súd súhlasí so záverom okresného súdu, že zo zmluvy, resp. všeobecných obchodných podmienok vyplýva iba povinnosť žalovanej a tomu korešpondujúce právo žalobcu na vrátenie zariadení odovzdaných žalovanej do užívania. Zároveň z ustanovenia čl. 1 bod 1.18 všeobecných

obchodných podmienok nevyplýva čas plnenia, t. j. kedy vznikla povinnosť žalovanej vrátiť zariadenia vo vlastníctve žalobcu, ktoré jej odovzdal do užívania.

V takomto prípade, keď čas plnenia nebol vopred určený dohodou, ani stanovený zákonom alebo rozhodnutím súdom, je potrebné aplikovať ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Právo určiť čas plnenia má podľa tohto ustanovenia veriteľ. Dlžník je povinný predmet záväzku splniť v nasledujúci deň po obdržaní výzvy (upomienky).

Žalobca netvrdil, ani nepreukázal, že by žalovanú vyzval na vrátenie zariadení. Naopak, zo žalobcom predložených dôkazov, a to z faktúry č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že od žalovanej požadoval hneď zmluvné pokuty za jednotlivé zariadenia vo výške, v ktorej po doplnení návrhu požaduje náhradu škody za nevrátenie zariadení.

Keďže vzhľadom na žalobcom nerealizovanú výzvu nevznikla doposiaľ žalovanej povinnosť na vrátenie zariadení, žalovaná neporušila žiadnu právnu povinnosť, ktorej následkom by bol vznik škody na strane žalobcu. Preto okresný súd správne nárok na zaplatenie náhrady škody 197,10 Eur ako nedôvodný zamietol.

Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní, potvrdil napadnutý výrok II. rozsudku okresného súdu, ktorým bola žaloba v časti zamietnutá, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania, tu sa odvolací súd stotožňuje s odvolacími námietkami žalobcu.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, prečo okresný súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktorý výrok je možný v prípade aplikácie § 142 ods. 2 O.s.p. za splnenia zákonných podmienok, ktorých naplnenie je potrebné zistiť a v rozsudku riadne vysvetliť.

Okresný súd daný výrok o trovách konania (že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania) odôvodnil iným ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p. a poukazom na čiastočný úspech účastníka (nevedno ktorého). Uvedené ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p. sa však vo výroku prejavuje priznaním plnej náhrady trov konania niektorému z účastníkov, hoci mal čiastočný úspech.

Odôvodnenie výroku o trovách konania je tak nezrozumiteľné a zmätočné, a tak nepreskúmateľné, ktorá skutočnosť má za následok odňatie možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

Preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania a podľa § 221 ods. 2 mu vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu posúdiť a rozhodnúť o povinnosti na náhradu trov konania v zmysle § 155 ods. 1 veta druhá O.s.p. a svoje právne posúdenie riadne zdôvodniť s interpretáciou aplikovaných rozhodných ustanovení upravujúcich trovy konania. Zároveň okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.